

Mester Györgyi

Balerinák

Újra tavasz van. Kell ennél több?!

A természet téli, tetszhalott állapotából feléledt, ábrázata mosolyra derült. Megrázta magát, lehullajtotta tavalyról megmaradt száraz leveleit, elhalt ágacskáit, új gyermekeket dajkál már, a friss rügyeket.

Szinte látni, mint húzza, egyenesíti ki a sodort rügyecskékből a hamvaszöld, zsenge leveleket a napfény, a locspoccsal mosdató, langy tavaszi eső.

Elsők közt, **a barkát s az aranyvesszőt követően, virágoznak a mandulafák.** Rózsaszínű habként borítják ágaikat a virágok. Azután **a cseresznyék, a meggyek, az alma- és körtefák.**

Nem is menyasszonyok, balerinák. Bájosak a fodros, fehér-rózsaszín tütüben.

Lábujjhegyen állva parádéznek. Karjaik a magasba emelkednek, törzsük egyenesen kihúzva, koronás fejüket az ég felé tartva, bájos, lenge lányként hajladoznak a húsvéti szélben.

Gyönyörűek vagytok gyümölcsfák, a szépek szépei! Szépségetek végtelen, és a világ körforgásában, ti hozzátok el az örök megújulást...